

Sustukça Can Çekişir

— Ahmet Moran · 01 Kasım 2012

Esmer güzeli kadın, gece mekânı hüzün
Ruhu avuçlarında, sıktıkça can çekişir.
Hayaller azar azar yollara düşer güzün
Umut darağacında durdukça can çekişir.
Bakışlar donuk gözde, beklenti külli yalan
Heybesinde saadet, zaman edilmiş talan
En büyük hazinesi, bir çift can elde kalan
Umudun kemerini kastıkça can çekişir.
Salkım saçak dökülür narin söğüdün dalı
Gözler bir yudum hayat, binbir çiçeğin balı
Yürekteki hazine, sevgidendir tek malı
Gördüğü ihaneti kustukça can çekişir.
Gönlünde beslediği, zehir, zemberek çıyan
Can dediği canında, olduysa ona kıyan
Boynunda sadakatın zinciri ele ayan
Hayata bağlılığı kıstıkça can çekişir.
Hüzünler eşlik eder gözlerin yaşlarına
Binbir manalar düşer, o çatık kaşlarına

Çöküp sorasım gelir, kaldırım taşlarına

Geçtiği yollarına bastıkça can çekişir.

Şiirler yoldaş olur, gece başlar şafakta

Kimlerin payı yokki, saçlardaki o akta

Ruh gelir gider canda, dişler gıcırdamakta

Yanan yüreğin dili sustukça can çekişir.